

[Chr. Christensen]

måder. Her sker det bl.a. ved nedskæring af holdantallet fra 130 til 110. Vi erkender, at dette ikke er uden problemer, idet flere seminarier kommer ned på 3 hold pr. årgang, og det kan føre til overvejelse af de pædagogiske muligheder for de studerende.

En anden vej, man kunne gå, var at nedlægge nogle af landets 30 seminarier. Den tanke har jo også været fremme i debatten og er også rejst her i dag. En sådan fremgangsmåde til at opnå de nødvendige besparelser vender vi os meget skarpt imod, idet nedlægningen let vil komme til at ramme de mindre tæt bebyggede områder og fjerne en af de få uddannelsesmuligheder for de unge i disse egne. Seminarierne i de syd-, vest- og midtjyske områder har vældig betydning som uddannelsessteder for unge fra den egn, de ligger i, og for de folkeskoler, der aftager seminariernes nyuddannede lærere. Således får nogle af seminarierne over halvdelen af eleverne fra det geografisk tilhørende opland, og de skoler, der ligger i dette område, får dækket over halvdelen af lærerbehovet fra deres lokale seminarium. Det er derfor meget vigtigt, om vi kan komme igennem disse besparelser uden at forringe uddannelsesmulighederne for de unge, der bor i de svagest befolkede områder.

Så har der været talt en hel del om de aktioner, protestaktioner o. lign., der nu skulle sættes i gang. Jeg vil gerne sige til dem, som overvejer noget sådant: tænk midt i jeres skuffelse over de ubehagelige besparelser, som jo nok kan være berettiget, en gang imellem også på de mange virksomheder, der i disse dage går fallit, på de mange landbrug, der er midt i eller står over for tvangsauktion, og på de mange arbejdsløse, der bliver følgen deraf, tænk på den pris, de betaler for vores økonomiske nedtur. Det sætter måske disse aktioner i et samfundsmæssigt interessant relief.

Vi må håbe, at de besparelser, der nu gennemføres, kan være med til at rette vores økonomi op, sådan at vi i løbet af kort tid igen kan prioritere vore uddannelser højt, og sådan at den opfattelse, vi har, at den bedste investering, vi kan foretage, er investering i uddannelse, igen kan blive tilgodeset.

Alfred Hansen (DR):

Det første sted, børn stifter bekendtskab med en uddannelse, er i vor folkeskole, og

jeg tror, det er en given ting, at de bedst tænkelige undervisningsforhold er bestemmende og afgørende for disse børns muligheder for fremover at videreudanne sig. Det er i folkeskolen, børnene skal få lyst til uddannelse. Det er i folkeskolen, børnene skal have de første kundskaber, som er en nødvendig forudsætning for at kunne komme videre i uddannelsesforløbet. Derfor må vi naturligvis prioritere folkeskolen meget højt i hele vor uddannelsespolitik, og det har vi også tradition for at gøre i Danmark.

Med skoleloven af 1975 blev der lagt op til en skole byggende på tilvalgsprincippet, som altså går ud på, at eleven i stor udstrækning selv kan sammensætte sit skema. Folkeskoleloven af 1975 bygger også på en udelt skole; det vil sige, at eleverne ikke i så stor udstrækning som tidligere skal undervises på niveau. Men enhver, der har en lille smule begreb om undervisning, og hvilke muligheder man skal give undervisningen, for at man kan opnå den størst mulige effektivitet og den højeste grad af tilfredsstillelse for børnene i undervisningssituationen, ved, at det bliver vanskeligere, jo flere børn der er, og jo større spredning der er hos børnene, når det drejer sig om intelligens, åndelig spændvidde, lyst, interesse og andre forhold. Derfor var det en ganske klar forudsætning i skoleloven af 1975, at der skulle gives mulighed for lavere klassekvotienter, og at der skulle gives mulighed for i højere grad at benytte sig af støttelærere.

Siden har man med særforsorgens udlægning til amter og kommuner pålagt folkeskolen store opgaver at løse. Man har lagt op til en fortsættelse af den integration, som har fundet sted gennem flere år, men som med særforsorgens udlægning skal intensiveres. Man har lagt op til en undervisning af multihandicappede. Man skal integrere såvel de fysiske som de psykisk handicappede. Jeg var selv med i debatten forud for vedtagelsen af særforsorgens udlægning, og det var for mig helt klart, at man i uddannelsesudvalget blandt de partier, som ønskede at støtte denne udlægning, også ønskede at have sikkerhed for, at der blev stillet de nødvendige økonomiske midler til rådighed.

Der er også pålagt folkeskolen andre opgaver i den seneste tid, ikke mindst i forbindelse med indvandrerbørnene, de fremmedsprogede elever, som skal integreres i folke-